

عنوان مقاله:

بررسی راهبردی ساختار قدرت در شبکه کنشگران مساله هفتم آبان

محل انتشار:

فصلنامه علمی راهبرد اجتماعی فرهنگی، دوره 13، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 35

نویسندگان:

قربعلی سبکتکین - عضو هیئت علمی گروه جامعه شناسی دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

ایرج حق ندی - دکتری سیاستگذاری فرهنگی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه سیاستگذاری های اجتماعی-فرهنگی در اغلب کشورها نمایانگر تغییرجهت به سوی ساختارهای شبکه ای و اجتماعی است. ویژگی اینگونه سیاستگذاری ها تبادل حجم قابل توجهی از مذاکرات و گفتگوها میان کنشگران کانونی با اهداف متفاوت است. پژوهش حاضر درصدد است ساختار قدرت شبکه کنشگران دست اندکار در مساله هفتم آبان (روزمعروف به برگزاری بزرگداشت کوروش) را مورد بررسی قرار دهد. برای نیل به این هدف با مطالعه اسناد و تکنیک گلوله برفی ۲۲ کنشگر دست اندکار مساله را شناسایی کرده و با ابزار پرسشنامه نیمه ساختاریافته به گردآوری داده های مورد نیاز پرداخته است. داده ها با استفاده از نرم افزارهای Net Draw، UCINET و visone محاسبه، تحلیل و نمایش داده شده اند. برای تحلیل شبکه مورد نظر از مفهوم مرکزیت در شبکه و شاخص های مرکزیت درجه، بینایی، بردار ویژه و بتا استفاده شده است. با وجود وضعیت مطلوب شبکه از نظر سرعت گردش اطلاعات و همکاری، یافته ها حاکی از وجود دو کانون در شبکه است که موجب دو قطبی شدن شبکه شده است. در یک قطب شبکه نیروهای مدیریتی-امنیتی قرار دارند و در سوی دیگر نهادهای مدنی و نیروهای اجتماعی؛ هر کدام از این دو قطب در پی نیل به اهدافی هستند که با یکدیگر تعارض دارند. خروج از این وضعیت نیازمند ورود نهادهای بالادستی با رعایت بی طرفی و با نگاه همگرایانه است.

کلمات کلیدی:

"هفتم آبان"، "شبکه های اجتماعی"، "همبستگی ملی"، "کنشگران کانونی"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1975780>

